

Informacja o formularzu skargi

Niniejszy formularz jest oficjalnym dokumentem prawnym i może mieć wpływ na Państwa prawa i obowiązki. Należy wypełnić go według instrukcji zawartych w dokumencie „Jak wypełnić formularz skargi”. Proszę sprawdzić, czy wypełnili Państwo wszystkie rubryki dotyczące Państwa sytuacji oraz czy załączone zostały wszelkie niezbędne dokumenty.

Uwaga : Skarga nie zostanie przyjęta, jeżeli nie jest kompletna (art. 47 Regulaminu Trybunału). W szczególności należy zauważyć, że art. 47 ust. 2 a) Regulaminu stanowi, iż zwięzłe oświadczenie dotyczące stanu faktycznego, zarzucane naruszenia oraz informacje związane ze spełnieniem kryteriów dopuszczalności, MUSZĄ BYĆ przedstawione w odpowiedniej części formularza skargi. Wypełniony formularz powinien umożliwić Trybunałowi określenie rodzaju skargi i jej przedmiotu, bez odwoływania się do jakichkolwiek innych dokumentów.

Kod kreskowy

Jeżeli otrzymali już Państwo kody kreskowe od Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w okienku poniżej należy nakleić jedną etykietkę z kodem.

Numer sprawy

Jeżeli otrzymali już Państwo od Trybunału numer sprawy dla niniejszej skargi, proszę go wpisać w okienku poniżej.

A. Skarżący

A.1. Osoba fizyczna

Niniejsza część dotyczy tylko skarżących będących osobami fizycznymi. Jeżeli skarżącym jest jednostka organizacyjna, należy wypełnić część A.2.

1. Nazwisko

SARATA

2. Imię (imiona)

ZBIGNIEW

3. Data urodzenia

0	7	1	1	1	9	5	1	n.p. 31/12/1960
D	D	M	M	R	R	R	R	

4. Miejsce urodzenia

Warszawa

5. Obywatelstwo

polskie

6. Adres

ul. Lanciego Franciszka Marii 9b
02-790 Warszawa

7. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

+ 48 501 247 295

8. E-mail (jeśli skarżący taki posiada)

zbigniew@sarata.pl

9. Płeć mężczyzna kobieta

A.2. Jednostka organizacyjna

Niniejszą część należy wypełnić, jedynie jeżeli skarżący jest spółką, organizacją pozarządową, stowarzyszeniem lub inną osobą prawną. W takim przypadku należy również wypełnić część D.1.

10. Nazwa

11. Numer rejestru (np. numer KRS) (jeśli dotyczy)

12. Data rejestracji lub zawiązania (jeśli dotyczy)

								n.p. 27/09/2012
D	D	M	M	R	R	R	R	

13. Przedmiot działalności

14. Adres siedziby

15. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

16. E-mail

B. Państwo (państwa), przeciwko któremu (którym) skierowana jest skarga

17. Proszę zakreślić pole (pola) odpowiadające Państwu (Państwom), przeciwko któremu (którym) skierowana jest skarga

☐ ALB - Albania	☐ ITA - Włochy
☐ AND - Andorra	☐ LIE - Liechtenstein
☐ ARM - Armenia	☐ LTU - Litwa
☐ AUT - Austria	☐ LUX - Luksemburg
☐ AZE - Azerbejdżan	☐ LVA - Łotwa
☐ BEL - Belgia	☐ MCO - Monako
☐ BGR - Bułgaria	☐ MDA - Mołdawia
☐ BIH - Bośnia i Hercegowina	☐ MKD - Macedonia Północna
☐ CHE - Szwajcaria	☐ MLT - Malta
☐ CYP - Cypr	☐ MNE - Czarnogóra
☐ CZE - Czechy	☐ NLD - Holandia
☐ DEU - Niemcy	☐ NOR - Norwegia
☐ DNK - Dania	☒ POL - Polska
☐ ESP - Hiszpania	☐ PRT - Portugalia
☐ EST - Estonia	☐ ROU - Rumunia
☐ FIN - Finlandia	☐ RUS - Rosja
☐ FRA - Francja	☐ SMR - San Marino
☐ GBR - Wielka Brytania	☐ SRB - Serbia
☐ GEO - Gruzja	☐ SVK - Słowacja
☐ GRC - Grecja	☐ SVN - Słowenia
☐ HRV - Chorwacja	☐ SWE - Szwecja
☐ HUN - Węgry	☐ TUR - Turcja
☐ IRL - Irlandia	☐ UKR - Ukraina
☐ ISL - Islandia	

C. Pełnomocnik (pełnomocnicy) skarżącego (osoby fizycznej)

Osoba fizyczna nie musi być reprezentowana przez adwokata/radcę prawnego na tym etapie postępowania. Jeśli skarżący nie wyznaczył pełnomocnika, należy przejść do części E.

Jeżeli skarga składana jest w imieniu osoby fizycznej przez osobę niebędącą adwokatem lub radcą prawnym (np. członka rodziny, przyjaciela lub kuratora), pełnomocnik ten powinien wypełnić część C.1; jeśli skarga składana jest przez adwokata lub radcę prawnego, należy wypełnić część C.2. W obu tych przypadkach należy wypełnić część C.3.

C.1. Pełnomocnik niebędący adwokatem lub radcą prawnym

18. Tytuł do reprezentacji/więź/funkcja

19. Nazwisko

20. Imię (imiona)

21. Obywatelstwo

22. Adres

23. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

24. Faks

25. E-mail

C.2. Adwokat lub radca prawny

26. Nazwisko

27. Imię (imiona)

28. Obywatelstwo

29. Adres

30. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

31. Faks

32. E-mail

C.3. Pełnomocnictwo

Skarżący, chcąc upoważnić jakąkolwiek osobę do działania w jego imieniu, musi złożyć podpis w pierwszym okienku poniżej; wskazana przez niego osoba musi wyrazić zgodę na reprezentowanie skarżącego składając podpis w drugim okienku poniżej.

Niniejszym upoważniam wyżej wymienioną osobę do reprezentowania mnie w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym mojej skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

33. Podpis skarżącego

34. Data

np. 27/09/2015

D D M M R R R R

Niniejszym przyjmuję pełnomocnictwo do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

35. Podpis pełnomocnika

36. Data

np. 27/09/2015

D D M M R R R R

Prowadzenie korespondencji z Trybunałem drogą elektroniczną

37. E-mail do założenia konta eComms (Jeśli pełnomocnik jest już użytkownikiem platformy eComms, należy wpisać używany e-mail)

Wypełniając to pole wyrażam zgodę na używanie platformy eComms.

D. Pełnomocnik (pełnomocnicy) jednostki organizacyjnej

Jeśli skarżącym jest jednostka organizacyjna, musi ona być reprezentowana w postępowaniu przed Trybunałem przez osobę uprawnioną do takiej reprezentacji (np. należycie upoważnionego dyrektora lub innego reprezentanta). Szczegółowe informacje dotyczące tej osoby powinny zostać podane w części D.1.

Jeśli reprezentująca jednostkę organizacyjną osoba wyznacza adwokata lub radcę prawnego do działania w jej imieniu, musi wypełnić również części D.2 i D.3

D.1. Osoba reprezentująca jednostkę organizacyjną

38. Tytuł do reprezentacji/więź/funkcja (proszę dołączyć kopię tytułu do reprezentacji)

39. Nazwisko

40. Imię (imiona)

41. Obywatelstwo

42. Adres

43. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

44. Faks

45. E-mail

D.2. Adwokat lub radca prawny

46. Nazwisko

47. Imię (imiona)

48. Obywatelstwo

49. Adres

50. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

51. Faks

52. E-mail

D.3. Pełnomocnictwo

Osoba reprezentująca jednostkę organizacyjną musi umocować adwokata lub radcę prawnego do działania w jej imieniu składając podpis w pierwszym okienku poniżej; wskazany przez niego adwokat lub radca prawny musi wyrazić zgodę na reprezentację składając podpis w drugim okienku poniżej.

Niniejszym upoważniam osobę wskazaną w części D.2 do reprezentowania jednostki organizacyjnej w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

53. Podpis osoby reprezentującej jednostkę organizacyjną

54. Data

np. 27/09/2015

D D M M R R R R

Niniejszym przyjmuję pełnomocnictwo do reprezentowania jednostki organizacyjnej w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

55. Podpis adwokata lub radcy prawnego

56. Data

np. 27/09/2015

D D M M R R R R

Prowadzenie korespondencji z Trybunałem drogą elektroniczną

57. E-mail do założenia konta eComms (Jeśli pełnomocnik jest już użytkownikiem platformy eComms, należy wpisać używany e-mail)

Wypełniając to pole wyrażam zgodę na używanie platformy eComms.

Przedmiot skargi

Wszystkie informacje dotyczące stanu faktycznego, podnoszonych zarzutów oraz wyczerpania krajowych środków odwoławczych, a także zachowania terminu 6 miesięcy (art. 35 ust. 1 Konwencji) powinny zostać zawarte w tej partii formularza (części E, F i G). Te części formularza muszą zostać wypełnione, nie wystarczy również odwołać się do informacji zawartych na załączonych kartkach. Zobacz: artykuł 47 § 2 Regulaminu Trybunału, dokument „Wszczęcie Procedury” na stronie internetowej Trybunału (w języku angielskim i francuskim), jak również dokument „Jak wypełnić formularz skargi”.

E. Opis stanu faktycznego

58.

A. Informacje o zmianach w Sądzie Najwyższym

20 lipca 2017 Sejm uchwalił na podstawie projektu poselskiego wniesionego 12 lipca 2017 nową ustawę o Sądzie Najwyższym, która przewidywała w szczególności możliwość przeniesienia sędziów SN w stan spoczynku, określała tryb ich powoływania oraz ustalała utworzenie trzech nowych Izb SN. Ustawa wywołała szerokie protesty społeczne. W tym kontekście prezydent Andrzej Duda odmówił 31 lipca 2017 podpisania ustawy i skierował ją do ponownego rozpatrzenia przez Sejm. Weto prezydenta do ustawy o SN skrytykowała premier Beata Szydło, zarzucając Andrzejowi Dudzie hamowanie reformy wymiaru sprawiedliwości. We wrześniu 2017 prezydent Andrzej Duda skierował do Sejmu projekt nowej ustawy o Sądzie Najwyższym oraz projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa. Projekt dotyczący SN przewidywał wprowadzenie instytucji skargi nadzwyczajnej, która miałaby na celu wzruszanie prawomocnych orzeczeń sądowych, utworzenie Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych oraz Izby Dyscyplinarnej, zmianę trybu wyłaniania kandydatów na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego oraz obniżenie wieku przechodzenia sędziów w stan spoczynku (65 rok życia). Ustawa została uchwalona 8 grudnia 2017 i większość jej przepisów weszła w życie 3 kwietnia 2018. 2 lipca 2018 Komisja Europejska wszczęła procedurę mającą na celu ochronę niezależności Sądu Najwyższego. Między kwietniem a lipcem 2018 ustawę o Sądzie Najwyższym zmieniano trzykrotnie. W kwietniu 2019 wszczęto postępowanie ustawodawcze w przedmiocie uchwalenia 8. od grudnia 2017 nowelizacji ustawy o Sądzie Najwyższym. Projekt nowelizacji przewidywał zaostrenie odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów, przyznanie prezydentowi Andrzejowi Dudzie prawa powołania I Prezesa Sądu Najwyższego przed końcem kadencji prezydenckiej oraz wykluczenie możliwości zaskarżania przez kandydatów na sędziów Sądu Najwyższego uchwał Krajowej Rady Sądownictwa do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W trwającym do 30 lipca 2018 procesie naboru na 44 wolne stanowiska sędziowskie w Sądzie Najwyższym otwarte przez ustawę z 8 grudnia 2017 do 10 sierpnia 2018 wpłynęło 215 kandydatur. Wśród kandydujących znaleźli się Grzegorz Żmij, Ewa Stefańska, Paweł Księżak.

23 sierpnia 2018 Krajowa Rada Sądownictwa w wyniku głosowania rekomendowała prezydentowi RP 12 kandydatów na sędziów Sądu Najwyższego w Izbie Dyscyplinarnej (na 16 miejsc do obsadzenia). Połowa wybranych to prokuratorzy. Głosowanie było poprzedzone przesłuchaniami, które w opinii komentatorów były pospieszne i powierzchowne[67]. Naczelna Rada Adwokacka i Krajowa Rada Radców Prawnych zaapelowały 24 sierpnia 2018 do prezydenta Andrzeja Dudy o nienominowanie nowych sędziów Sądu Najwyższego do wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości UE w sprawie pytań prejudycjalnych SN z 2 sierpnia 2018. Naczelna Rada Adwokacka, która w sierpniu 2018 przyjęła uchwałę, że udział adwokatów w naborze do Sądu Najwyższego „stoi w sprzeczności z wartościami, jakimi kieruje się adwokatura”. W styczniu 2020 r. Komisja zwróciła się do TSUE o nakazanie Polsce przyjęcia szeregu środków tymczasowych w innej sprawie toczącej się przed TSUE (C 791/19 Komisja przeciwko Polsce). W dniu 9 marca 2020 r. TSUE przeprowadził rozprawę i 8 kwietnia 2020 r. wydał środki tymczasowe, o które wniosowała Komisja. Sąd zarządził tymczasowe zawieszenie stosowania odpowiednich przepisów ustawy o Sądzie Najwyższym z 2017 r. Regulujących działalność Izby Dyscyplinarnej w postępowaniu dyscyplinarnym sędziów do czasu wydania przez TSUE prawomocnego wyroku. Po drugie, polskim władzom nakazano powstrzymanie się od kierowania spraw toczących się przed Izłą Dyscyplinarną do rozpoznania przez skład orzekający, który nie spełnił wymogów niezależności wskazanych w szczególności w orzeczeniu z 19 listopada 2019 r. Po trzecie, polskie władze miały poinformować Komisję, w ciągu miesiąca od wydania orzeczenia zarządzającego środki tymczasowe, o środkach podjętych w celu ich wykonania.

Niestety tzw. „neo sędziowie SN” nadal orzekają, zaś Polska nie respektuje środków tymczasowych.

Stan faktyczny dotyczący tzw. „neo sędziów SN” został wskazany w komunikacjach spraw Reczkowicz przeciwko Polsce (numer skargi 4344/19) i Advance Pharma przeciwko Polsce (numer skargi 1490/20).

Opis stanu faktycznego (ciąg dalszy)

59.

B. Postępowanie cywilne z udziałem skarżącego.

Pozwem z dnia 2 czerwca 2011 roku Spółdzielnia mieszkaniowa „Przy Metrze” w Warszawie domagała się od skarżącego i jego żony zasądzenia kwoty 91.078,13 PLN z odsetkami tytułem uzupełnienia wkładu budowlanego związanego z posiadaniem przez skarżącego i jego żonę prawem domu jednorodzinnego wybudowanego w 2000 roku na podstawie umowy zawartej w 1997 roku.

Wobec wydanego nakazu zapłaty skarżący złożył sprzeciw od nakazu zapłaty. Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 4 czerwca 2013 roku, sygnatura akt XXIV C 830/11 uwzględniono powództwo strony powodowej w części, w części zaś oddalono. Skarżący oraz strona powodowej złożyli apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 4 czerwca 2013 roku. Apelacja skarżącego podnosiła zarzuty dotyczące 3 letniego przedawnienia roszczenia objętego pozwem. Wyrokiem z dnia 26 maja 2014 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie, sygnatura akt I ACa 1629/13 zmienił zaskarżony wyrok na korzyść skarżącego w ten sposób, że oddalił zarówno roszczenie główne jak i roszczenie o odsetki. Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wskazał, iż jest ugruntowany pogląd, że Spółdzielnia jest przedsiębiorcą, wobec czego zasadne jest zastosowanie 3 letniego okresu przedawnienia dla jej roszczeń.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 maja 2014 roku skargę kasacyjną wniosła dnia 28 października 2014 strona powodowa podnosząc, iż istnieją poważne rozbieżności w orzecznictwie co do wykładni przepisów, które należy stosować w sprawie z jej powództwa.

Dnia 12 listopada 2014 roku skarżący wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną ponosząc, iż brak jest podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku, sygnatura akt I CSK uchylił w całości wyrok Sądu Apelacyjnego i przekazał mu sprawę ponownie do rozpoznania.

W innej sprawie niż skarżącego, sygnatura akt I CSK 169/15, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2016 roku, postanowił przedstawić składowi 7 sędziów Sądu Najwyższego zagadnienie prawne „czy roszczenia spółdzielni mieszkaniowej wobec członka o uzupełnienie wkładu budowlanego jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i przedawnia się po 3 latach”. W grudniu 2016 Skarżący złożył własną skargę na przewlekłość, która została zwrócona z uwagi na brak zachowania wymogu przymusu adwokacko - radcowskiego.

Dnia 9 marca 2017 roku, Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów podjął uchwałę, sygnatura akt III CZP 69/16 „roszczenie spółdzielni mieszkaniowej o uzupełnienie przez jej członka wkładu budowlanego związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej i przedawnia się z upływem 3 lat”. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu odniósł do wielu innych orzeczeń Sądu Najwyższego oraz dominującego już poglądu doktryny prawa, że spółdzielnia jest podmiotem, który poprzez zawieranie z członkami umów o budowanie dla nich lokali mieszkaniowych prowadzi działalność gospodarczą. Sąd Najwyższy dalej wskazał, iż członka wobec Spółdzielni należy postrzegać jako konsumenta. Przedmiotowa uchwała ma znaczenie dla sprawy skarżącego, albowiem od początku prowadzonego ze spółdzielnią sporu skarżący podnosił 3 leni okres przedawnienia roszczeń spółdzielni wobec niego.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy skarżącego, po uchyleniu jej przez Sąd Najwyższy, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 20 listopada 2017 roku, sygnatura akt V ACa 31/17, wydał wyrok zasądający od skarżącego i jego żony kwotę 16.161, 12 PLN wraz z odsetkami od 3 czerwca 2008 roku.

Od powyższego rozstrzygnięcia skarżący złożył skargę kasacyjną. Skarżący zarzucił błędna wykładnie prawa cywilnego, prawa spółdzielczego. Skarga kasacyjna zawierała wniosek restytucyjny.

Wyrokiem z dnia 26 września 2019 roku Sądu Najwyższego, sygnatura akt I CSK 378/18 na skutek skargi kasacyjnej skarżącego uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 20 listopada 2017 roku i przekazał Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu Sąd Najwyższy wskazał, iż znaczenie ma uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2017 roku, III CZP 69/16.

Pismem procesowym z dnia 29 października 2019 roku skarżący podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko podnoszące zarzut przedawnienia wobec roszczeń spółdzielni, nieprawidłowej interpretacji postanowień umowy między skarżącym a spółdzielnią oraz inne zarzuty.

W dniu 9 grudnia 2019 roku spółdzielnia wniosła skargę konstytucyjną w sprawie, uznając za ostateczny wyrok sądu Najwyższego z dnia 26 września 2019 roku, skardze tej Trybunał Konstytucyjny nadał bieg. Skarga konstytucyjna wniosła o zbadanie zgodności art. 398 ze znacznikiem 20 ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U z 2019 r. poz. 1460, ze zm.) w zakresie w jakim nie przewiduje sankcji za naruszenie nakazu związania sądu, któremu sprawa została przekazana, wykładnią prawa dokonaną w tej sprawie przez Sąd Najwyższy, i tym samym w zakresie, w jakim dopuszcza się możliwość rozpatrywania przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej opartej o podstawy sprzeczne z dokonaną już w danej sprawie przez Sąd Najwyższy wykładnią przepisów prawa z art. 45 Konstytucji ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Polskiej.

Opis stanu faktycznego (ciąg dalszy)

60.

Praktycznie jednocześnie strona powodowa złożyła wniosek z dnia 12 grudnia 2019 roku o wystąpienie do Sądu Najwyższego w celu rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego zawierającego odpowiedź na następujące pytanie „czy określony w art. 398 ze znacznikiem 20 KPC nakaz związania sądu wykładnią określonego przepisu prawa dokonana w danej sprawie przez Sąd Najwyższy, wiąże inne składy, w sytuacji gdy wykładnia tegoż przepisu nie została przedstawiona w uchwale Sądu Najwyższego mającej moc zasady prawnej? Czy istnieje pierwszeństwo wykładni prawa, dokonanej w późniejszym orzeczeniu Sn, w tym w uchwale Sn, której nie nadano mocy zasady prawnej, nad wykładnią prawa dokonaną przez Sąd Najwyższy w wyroku wydanym w danej sprawie?.”

Skarżący ustosunkował się do złożonego wniosku podnosząc jego bezzasadność.

Na dzień 28 lutego 2020 Sąd Apelacyjny w Warszawie wyznaczył rozprawę. Na rozprawie 28 lutego 2020 pełnomocnik powódki złożył postanowienie Trybunału konstytucyjnego, którego skarżący nie znał. Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowił zawiesić postępowanie w związku ze skargą konstytucyjną strony powodowej, której Trybunał Konstytucyjny nadał bieg, oznaczenie w Trybunale Konstytucyjnym SK 24/20. Sąd Apelacyjny w Warszawie, sygnatura I ACa 620/19 postanowieniem z dnia 28 lutego 2020 roku postanowił zawiesić postępowanie do czasu rozpoznania przez Trybunał Konstytucyjny skargi konstytucyjnej powódki, której nadano numer SK 24/20.

Dnia 2 marca 2020 pełnomocnik skarżącego złożył wniosek o podjęcie postępowania podnosząc, iż nie jest zasadne zawieszenie postępowania. Pełnomocnik podniósł, iż nie miał wystarczającego czasu na rozprawie w dniu 28 lutego 2020 roku aby zapoznać się szczegółowo z zakresem skargi konstytucyjnej złożonej przez stronę powodową. Pełnomocnik podniósł, iż rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego nie ma znaczenia dla sprawy skarżącego. Pełnomocnik podniósł, iż sprawa toczy się już 9 lat.

Postanowieniem z dnia 16 marca 2020 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił wniosek o podjęcie postępowania.

1 października 2020 roku skarżący złożył skargę na przewlekłość postępowania. Skarżący podniósł, iż postępowanie jest nadmierne długie, zaś sama sprawa ma ogromne znaczenie dla skarżącego, albowiem dotyczy wieloletniego sporu ze Spółdzielnią. Zdaniem skarżącego ani nie było zasadne zawieszenie postępowania. Również podniesiono, iż przyjęcie skargi konstytucyjnej jest niezasadne.

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2020 roku Sąd Najwyższy w składzie 3 sędziów powołanych na postawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku Grzegorz Żmij, Ewa Stefańska, Paweł Księżak oddalił skargę skarżącego, sygnatura akt I NSP 166/20. Zdaniem tegoż sądu skoro zaskarżalne są jedynie postanowienia o zawieszeniu postępowania i odmowie podjęcia postępowania wydane przed sądem I instancji, to na postanowienie wydane przez sąd II instancji nie przysługuje zażalenie, zaś w ocenie sądu skarga skarżącego na przewlekłość była właśnie quasi zażaleniem. Zdaniem Sądu instytucja skargi na przewlekłość nie może zastępować środka zaskarżenia. Zdaniem Sądu, Sąd Apelacyjny miał prawo zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału. Sąd w żadnym zakresie nie analizował czasu trwania postępowania rozumianego jako całość postępowania.

Postanowienie Sądu Najwyższego zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego w grudniu 2020 roku.

F. Opis zarzucanych naruszeń Konwencji i/lub Protokołów wraz z uzasadnieniem

<p>61. Powoływany artykuł</p> <p>art. 6 Konwencji</p>	<p>Uzasadnienie</p> <p>Skarżący podnosi, iż jego skargę na przewlekłość postępowania rozpoznał Sąd wadliwie ustanowiony. A nadto sędziowie nie mieli przymiotu niezależności i niezawisłości. W niedawnym orzeczeniu Gudmundur Andri Astradsson przeciwko Islandii Trybunał przypominał, że zgodnie z Artykułem 6 ust. 1 Konwencji sąd lub trybunał musi być zawsze „ustanowiony ustawą”. Wyrażenie to odzwierciedla zasadę praworządności, która jest nieodłącznym elementem systemu ochrony ustanowionego przez Konwencję i jej protokoły i która jest wyraźnie wymieniona w preambule do Konwencji. Trybunał przypominał także, że „prawo” w rozumieniu Artykułu 6 ust. 1 Konwencji obejmuje nie tylko ustawodawstwo przewidujące ustanowienie i kompetencje organów sądowych, ale także wszelkie inne przepisy prawa krajowego, które w przypadku naruszenia sprawy, że udział jednego lub więcej sędziów w badaniu sprawy będzie nieprawidłowy. Obejmuje to w szczególności postanowienia dotyczące niezależności członków sądu, długości ich kadencji oraz ich bezstronności. Innymi słowy, sformułowanie „ustanowione ustawą” obejmuje nie tylko podstawę prawną samego istnienia „sądu”, ale także przestrzeganie przez ten sąd szczegółowych przepisów, które nim rządzą oraz skład orzekającego w każdej sprawie (zobacz Richert przeciwko Polsce, nr 54809/07, § 43, 25 października 2011, oraz Ezgeta przeciwko Chorwacji, nr 40562/12, § 38, 7 września 2017). Celem terminu „ustanowiony przez prawo” jest zapewnienie, że „organizacja sędziowska w społeczeństwie demokratycznym nie zależy od uznania władzy wykonawczej. Podobnie jak w sprawie zakomunikowanej Reczkowicz i inni przeciwko Polsce, skarżący podnosi, iż jego skargę rozpoznały osoby nie będące sędziami w rozumieniu art. 6 a także sąd w składzie którego zasiadali nie był ustanowiony przez prawo zgodnie z wymogami art. 6 Konwencji. Brak postępowania w sprawie prowadzi też do naruszenia prawa skarżącego do sądu. Podnieść należy, iż nie jest wiadomym czy i kiedy Trybunał Konstytucyjny rozpozna skargę skarżącego. Sprawa ma dla skarżącego ogromne znaczenie, dotyczy wieloletniego sporu z spółdzielnią, nadto dotyczy zapłaty znacznych kwot wraz z odsetkami. Gdyby doszło do uwzględnienia roszczenia spółdzielni odsetki liczone byłoby wiele lat wstecz. Skarżący dalej podnosi, iż doszło do naruszenia art. 6 w aspekcie przewlekłości postępowania oraz naruszenia art. 13, albowiem skarga na przewlekłość postępowania nie jest skutecznym środkiem odwoławczym. Skarżący zarzuca także naruszenie art. 13 Konwencji podnosząc, iż jego prawo do skutecznego środka odwoławczego wobec naruszenia prawa do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki zagwarantowanego w art. 6 ust 1 Konwencji zostało naruszone. Art. 13 Konwencji ma zagwarantować dostępność skutecznego środka odwoławczego na poziomie krajowym, pozwalającego postawić zarzut naruszenia praw i wolności gwarantowanych w Konwencji, niezależnie od formy, w jakiej są one zapewnione w wewnętrznym porządku prawnym (zob. wyrok ETPCz w sprawie Lithgow i inni v. Wielkiej Brytanii z dnia 8 lipca 1986 r., Kudła przeciwko Polsce [GC], skarga nr 30210/96, § 124 ECHR 2000 XI). Zatem, każda osoba domagająca się, w sposób dający się uzasadnić, uznania za pokrzywdzoną naruszeniem Konwencji, powinna mieć do dyspozycji środek odwoławczy umożliwiający rozpatrzenie jej sprawy i w razie potrzeby naprawienie szkody. W przypadku Skarżącego wniesiona skarga na przewlekłość postępowania nie może być uznana za wystarczającą i skuteczny środek odwoławczy. Pomimo, iż postępowanie w sprawie Skarżącego trwa kilka Sąd Najwyższy oddalił skargę na przewlekłość. Jak wskazano zarówno we wniosku podjęcie postępowania oraz samej skardze na przewlekłość brak było podstaw do zawieszenia postępowania z uwagi na wniesioną skargę do Trybunału Konstytucyjnego. Zważyć należy, iż Trybunał Konstytucyjny może rozpoznawać sprawę kilka lat, może orzec w nieprawidłowym składzie, co z uwagi na przeprowadzone zmiany legislacyjne jest bardzo prawdopodobne, a nawet jak wyda wyrok to może nie być on opublikowany. Co istotne Skarżący nie dysponuje żadnym krajowym środkiem prawnym na przewlekłość postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, mającym na celu przyspieszenie przyspieszenie rozpoznania przez Trybunał Konstytucyjny pytania prawnego. Taka sytuacja prowadzi do naruszenia art. 13 Konwencji.</p>
<p>art. 13 Konwencji</p>	

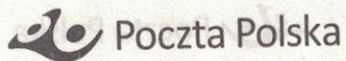
I. Lista załączonych dokumentów

Należy załączyć kompletne i czytelne *kopie* wszystkich dokumentów. Ponieważ żaden dokument nie zostanie zwrócony, w interesie skarżącego leży załączenie kopii dokumentów, a nie oryginałów. Należy **KONIECZNIE** :

- uporządkować dokumenty według daty i postępowania,
- ponumerować kolejno strony oraz
- **NIE** zszywać, sklejać lub oprawiać dokumentów.

70. Poniżej należy wymienić dokumenty załączone do formularza skargi w porządku chronologicznym wraz z ich krótkim opisem. Proszę wskazać numery stron pod jakimi każdy dokument może zostać odnaleziony

1.	Pozew o zapłatę z dnia 17 maja 2011 roku	str.	14
2.	Nakaz zapłaty oraz sprzeciw od nakazu zapłaty	str.	16
3.	Wyrok Sądu Okręgowego z dnia 4 czerwca 2013 roku, sygnatura akt XXIV C 830/11 wraz z uzasadnieniem	str.	19
4.	Apelacja strony powodowej z dnia 17 lipca 2013 roku od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 4 czerwca 2013 roku	str.	25
5.	Apelacja skarżącego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 4 czerwca 2013 roku	str.	29
6.	Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 maja 2014 roku, sygnatura akt I ACa 1629/13 wraz z uzasadnieniem	str.	38
7.	Skarga kasacyjna strony powodowej z dnia 28 października 2014	str.	45
8.	Odpowiedź na skargę kasacyjną z dnia 12 listopada 2014 roku	str.	52
9.	Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2015 roku wraz z uzasadnieniem	str.	55
10.	Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2016 roku, sygnatura akt I CSK 169/15	str.	62
11.	Skarga na przewlekłość postępowania z dnia 7 grudnia 2016 roku, wraz z zarządzeniem o zwrocie	str.	69
12.	Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2017 roku, sygnatura akt III CZP 69/16	str.	71
13.	Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 2017 roku, sygnatura akt V ACa 31/17	str.	78
14.	Skarga kasacyjna skarżącego z dnia 7 maja 2018 roku	str.	88
15.	Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2019 roku, sygnatura akt I CSK 378/18	str.	96
16.	Pismo procesowe skarżącego z dnia 29 października 2019 roku	str.	99
17.	Skarga konstytucyjna strony powodowej wraz z postanowieniem Trybunału Konstytucyjnego	str.	105
18.	Wniosek strony powodowej o wystąpienie do Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2019 roku i odpowiedź skarżącego na wniosek z dnia 12 grudnia 2019 roku	str.	117
19.	Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie, sygnatura I ACa 620/19 z dnia 28 lutego 2020 roku wraz z protokołem z rozprawy	str.	123
20.	Wniosek o podjęcie postępowania wraz z postanowieniem Sądu wraz z postanowieniem z dnia 16 marca 2020 roku o oddaleniu wniosku	str.	124
21.	Skarga na przewlekłość postępowania z dnia 1 października 2020 roku	str.	127
22.	Odpowiedź na skargę	str.	130
23.	Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2020 roku, sygnatura akt I NSP 166/20 wraz z uzasadnieniem	str.	134
24.		str.	
25.		str.	

POTWIERDZENIE NADANIA

przesyłki poleconej nr

NADAWCA:

KANCELARIA ADWOKACKA
Monika Gąsiorowska
ul. Elektoralna 4/6 lok. 13
00-139 Warszawa

kod pocztowy

miejsowość

ADRESAT:

European Court of Human Rights
Council of Europe
67-075 Strasbourg Cedex

Francja

Potwie

SMS/E-MAIL 18 122 020

Potwierdzenie odbioru Priorytetowa

S M L Format

Masa kg g zł gr

Na stronie <http://emonitoring.poczta-polska.pl> można sprawdzić status nadanej przesyłki rejestrowanej

PP S.A. nr 11

Wydział Poligrafii PI Wrocław 2019

